

תת"ע 16122/01/23 - אריה אלייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 16122-01-23 מדינת ישראל נ' אלייב
תיק חיצוני: 57150016285

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	אריה אלייב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 12.3.23.

- נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה הפרעה לתנועה בניגוד לסעיף 21(ב)(3) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.
- ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 500 ₪.

טענות הצדדים

- המבקש טען כי מעולם לא קיבל לידייו את ההזמנה לבית המשפט.
- עוד טען המבקש כי גילה על מועד הדיון, ביום הדיון עקב כניסה אקראית לאיזור האישי באתר הממשלתי.
- לטענת המבקש קיימים ליקויים ראייניים בדו"ח.
- המשיבה צרפה לתגובתה אישור מסירה ממנו עולה כי ההזמנה נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש שחזרה בציון "לא ידוע במען".
- נוסף על כך, טענה המשיבה כי מדובר בגזר דין סביר שאינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת ומכאן שלא התקיים גם "עיוות דין" בעניינו של המבקש.

דיון והכרעה

- הבקשה הוגשה ללא תצהיר, ואך בשל כך דינה להידחות על הסף.

מעבר לנדרש אדון בטענות לגופן.

9. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

10. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש בדיון

12. בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדיון נשלחה לנמען ההזמנה בדואר רשום.

13. סעיף 54 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 קובע כי:

"מי שנמסר לו מסמך שהמצאתו במסירה יידרש לאשר את המסירה בכתב על גבי עותק של המסמך, ואם סירב לקבלו או לאשרו, יאשר מוסר ההזמנה בחתימתו את דבר מסירתו וסירוב האישור, ובית המשפט רשאי לקבוע שהמסמך הומצא כראוי".

14. על פי אישור המסירה, דבר הדואר נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש בתאריך 19.12.2022 וחזר בציון הסיבה "לא ידוע במען".

15. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראיה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר לידיו (1771/19 **ליאור עבודי נ' מדינת ישראל** מיום 11.7.2019, רע"פ 8427/17 **מדינת**

ישראל נ' אמנון סאלם, 25.3.2018).

16. המבקש טען כי אינו מתגורר בכתובת הרשומה במשרד הפנים אלא קרוב משפחה שלו. בהתאם לחוק עדכון כתובת, תשס"ה-2005, נקבע:

" 2(א) חל שינוי בכתובת למשלוח דואר של תושב, חייב הוא למסור לפקיד הרישום הודעה על כך בתוך שלושים ימים מיום השינוי"

2(ב) תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר, יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר."

17. בהתאם לחוק עדכון כתובת היה על המבקש לעדכן את כתובתו במשרד הפנים, או לחילופין את המען לקבלת דברי דואר משלא עשה כן אין לו אלא להלין על עצמו. בנוסף המבקש לא הוכיח כי הוא מקבל דברי דואר בכתובת באופן סדיר.

18. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

19. המבקש טען כי קיימים ליקויים בדו"ח, אך לא ציין באילו ליקויים מדובר. למעלה מן הצורך אציין כי גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

20. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

21. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).

22. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

